

Prva stvar, ki jo morate verjeti, je, da na svetu ni več veliko avtomobilov, ki se jim lahko reči "GT". Tisto, kar pod označko "grand touring" prodajajo v Detroitu ali na primer na Japonskem, je le nekaj dobreih trikov z malo prostora, širokimi kolesi in dirkaškimi dodatki. Takšna kupčija cverte že dolga desetletja, toda s ferrarijem 308 GTS nima to nikakršne zvezde.

To pomeni, da je ferrari GTS eden izmed tistih cestnih dirkalnikov, pri katerih je vse v skladu z označko. Konec koncov je tudi daljni naslednik ferrarijevega GTO (gran turismo omologato, ali po našem: homologiran GT avto), ki so ga izdelovali včasih samo zaradi dirk. In pri ferrariju GTS imate dovolj razlogov za navdušenje že ob gledanju njegovih fotografij – ko občudujete obliko, ne da bi mislili na ceno; ta je celo za ameriški trg ugledno visoka: 35000 dolarjev. V tolažbo pri tem naj vam bo dejstvo, da ta avto deluje, hočemo reči, da odlično streže lastniku.

Nekaj podatkov o njem je zelo prepričljivih: tritirske cesvaljnik V-oblike (s po

dvesta odmičnima gredema v vsaki glavi) je najboljši cesvaljnik vseh (Ferrarijevih) časov; petstopenski menjalnik ima prečudovito čast, da 205 KM prenese iz motorja do širokih gum michelin 205/70 VR 14 XWX, ki so nataknjene na platišča iz magnezija in aluminija in se ponašajo z znakom Campagnolo; in karoserija je kompozicija aluminija, jekla in plastike. Pokrovi, streha in spodnji robovi so plastični, nos je aluminijast, vse drugo je jeklo. To je tudi vzrok, da je ta avto malce težji od kupeja GTB, pri katerem strehe ni mod sneti. Ampak pri pospeških in največji hitrosti povečana teža ne pride do besede – torej vam ni treba skrbeti, da boste vonjali izpuhu drugih vozil.

Ferrary je pravi avto, od vrha do tal. Celo kadar smo z njim drveli na vso moč, nismo občutili hitrosti. In kadar smo se vozili počasi, in so se oči utegnilo razgledati po notranjosti, nemenjeni vozniku in sopotniku, smo morali priznati, da je poskrbljeno tudi za udobje. Enako pojavlja zasluživo volan, zavorje in obese. Tudi občutek je v ferrariju bolj pristen kot v porshiju 911 ali v De Tomasoovi panteri. Volan s 3,3 zavrtijema od ene do druge

skrajne točke namiguje na formulo 1 in ne skriva presenečenj: enako pripraven je v mestu in na hitri cesti.

Toda, berite naprej! Zdajle vam hočemo povediti, da se – glede vzmtenja in podvozja – v tem avtomobilu peljejo ravno tako dobro kot v buicku. Tudi vse drugo je pri ferrariju drugače kot v porshiju, čeprav imata oba motorja za voznikovima hrbtoma. Ferrari gre vselej natanko tja, kamor hočete, to pa pomeni, da ne gre tja, kamor nočete. Za takšno gotovost morate obvladati nekaj lekcij o odvzemjanju volana.

Morda boste rekli, saj ferrari GTS je le malce večji fiat X 1/9. No seveda je tako, če gledate le slike od oben. Na cesti si s ferrarijem lahko privoščite veliko več kot bi si v malem fiatu – pa naj pri tem mislimo na motor, ki plane že ob dotiku na pedal za plin ali pa na zavore, ki se odzovejo v vselej pravšnji meri. Pri tem vas ferrari spominja malce na lamborghinijev countach ali lotus esprit (to vemo, ker smo že ova vozila), ampak še vedno mislimo, da je visoko nad predčasnimi GT avtomobilov, med katерimi lahko danes izbirate. Seveda ima tudi ta avto ne-

kaj slablji plati kot na primer slabo pregleden merilnik temperaturje olja, zaradi katerega morate naprezati vrat, ko v hladnih jutrih ogrevate motor. Ogrevanje ferrarijevega motorja pa ni nepomembno opravilo, torej je merilnik zares premalo premisljeno nameščen. Nekaj manjših težav smo imeli še z ostalimi kontrolnimi lučkami in stikali – ampak če že sezete globoko v žep zaradi športnega avtomobila, je gibanje v njem tudi še sport – torej se ni treba jeziti, če ni vse prineseno na pladnju. Še najbolj smo bili jezni, kadar smo morali že po približno tristo kilometrih znova na bencinski črpalko, kajti tristo kilometrov je za ferrari kratka (in urna) pot – pa je takšno ustavljanje v nadleglo.

Seveda so na svetu še avtomobili z označko GT, ki imajo večji prtljažni prostor, večjo posodo za gorivo in so kribi temu celo cenejši od ferrarijeve GTS. Toda ta ferrari ostaja kot klasični primerlek (italijanskega) avtomobilskega športa in tega nekateri drugi proizvajalci nečejo niti vedeti, niti verjeti.

Tako piše o avtomobilu iz Modene ameriška revija Car and Driver.

